

Justitsministeriet

Hørings svar vedrørende betænkning om revision af hundeloven

Fakultetssekretariatet

Susanne Elmholt

Koordinator for
myndighedsrådgivning

Dato: 1. marts 2011

Direkte tlf.: 8999 1858
E-mail:
Susanne.Elmholt@agrsci.dk

Afs. CVR-nr.: 57607556

Side 1/2

Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet, DJF, har haft ovennævnte betænkning i høring. Hørings svaret nedenfor er udarbejdet af seniorforsker, Steffen W. Hansen, og seniorforsker og temakoordinator for husdyr, Karin Hjelholt Jensen.

Betænkningen redegør for de overvejelser, Justitsministeriets Udvalg om hunde har gjort sig om behovet for revision af hundeloven samt baggrunden for disse overvejelser. Redegørelsen omfatter en god beskrivelse af gældende ret og håndteringen i praksis i forbindelse med lovens udmøntning. Den faglige argumentation og dokumentation for udvalgets overvejelser omkring hundenes velfærd og problemstillingen, knyttet til træning, er derimod meget begrænset.

Der kan eksempelvis stilles spørgsmålstejn ved om lækning af en hund i alle tilfælde vil være mere belastende for hunden end ophold i en hundegård eller alternativer til dette, som f.eks. at være lukket inde i et hus eller en lejlighed alene. Alle de nævnte opholdsformer indebærer restriktion i bevægelsesfriheden, og belastningen ved den aktuelle form afhænger af de konkrete forhold. Udvalget ønsker imidlertid ikke at stille specifikke krav til indretning og størrelse af hundens opholdsted, men foreslår alene forbud mod den mest synlige form for bevægelsesrestriktion, lækning. Forbud mod lækning vil formentlig i nogle tilfælde, på grund af værre alternativer, resultere i forringet velfærd for hunden. Indførelse af begrænsninger i varigheden af lækning, indretningsmæssige krav til opholdssteder og et generelt krav om daglig luftning og kontakt med mennesker synes umiddelbart at være mere relevante tiltag, set i forhold til hundens velfærd.

Tilsvarende savner vi fagligt baseret argumentation for spørgsmålet om regler for forsvar og beskyttelsestræning af hunde (kapitel 9). Generelt må det anses som positivt, at "ejereren" beskæftiger sig med hunden enten i form af organiseret lydighedstræning eller anden sportsaktivitet. Der synes imidlertid at være bekymring for om hunde, der trænes til at fastholde en figurant, har større tilbøjelighed til at udvise aggressiv adfærd end utræne-

de hunde. I denne forbindelse savner vi en analyse af, om der kan være belæg for denne bekymring, eksempelvis om trænede hunde oftere er involveret i bidskader på mennesker eller andre dyr. Det er bemærkelsesværdigt, at både schæfer og rottweiler nævnes som nogle af de racer, der oftest trænes, da netop schæfer og rottweiler ligger øverst på listen over hunde, der er involveret i bidskader. Udvalget finder ikke, at der er behov for at fastsætte nærmere regler om forsvars- og beskyttelsestræning af hunde, men begrundet alene dette med, at der ikke synes at være noget incitament for en hunds besidder til - i forbindelse med organiseret forsvars- og beskyttelsestræning - at træne den således, at den udviser aggressivitet.

Er de omtalte mentaltest af hunde validerede, eller er de mere udtryk for foreningernes gode intensioner mht. hundens velfærd og egne aktiviteter? Det virker paradoksalt, når hundeklubberne fremhæver træningens gode effekt samtidig med, at de bortviser frygtsomme og aggressive hunde, der tydeligvis har brug for kvalificeret træning.

Udvalget tager ligeledes afstand fra træning, hvor hunde systematisk opdrages ved brug af frygt. Det er udvalgets opfattelse, at en sådan træning ikke i dag finder sted i organiseret form i Danmark. Her savner vi en definition af begrebet 'stokkeslag', en beskrivelse af hvad formålet er med stokkeslag og en uddybning, der sandsynliggør, at stokkeslag ikke er forbundet med smerte eller frygt.

Vi har ikke yderligere kommentarer til betænkningen.

Med venlig hilsen

Susanne Elmholt
Seniorforsker, Koordinator for DJF's myndighedsrådgivning